

Advies

Van : 5.1.2e en 5.1.2e | Nysingh
Aan : 5.1.2e en 5.1.2e | gemeente Nunspeet
Datum : 30 september 2024
Referentie : 249467

1. Managementsamenvatting

De gemeente Nunspeet is in 2005 met de Stichting Moliyn-De Groot ("Moliyn"), de Stichting Landstede ("Landstede") en de Vereniging voor Prot. Chr. Voortgezet Onderwijs op de Noord-West Veluwe ("Nuborgh") een samenwerkingsovereenkomst aangegaan voor ontwikkeling van het voormalige Veluvine-terrein naar een multifunctionele accommodatie (MFA). Hierin is onder meer door Nuborgh een school gerealiseerd en door een samenwerking van Moliyn en Landstede (middels een CV/BV constructie; hierna aan te duiden als: Veluvine) een maatschappelijke voorziening inclusief sportzaal gerealiseerd. De gemeente heeft hiervoor subsidies verstrekt, onder meer zodat Nuborgh gebruik kon maken van de sportzaal voor gymlessen.

Nuborgh is bij het aflopen van de huurtermijn voor de sporthal sinds dit jaar geconfronteerd met een hogere huurprijs die Veluvine in rekening wil brengen. De reden daarvoor is kort gezegd dat Veluvine een tekort heeft op de onderhoudskosten van de MFA. Nuborgh is echter niet in staat of bereid een hogere huurprijs te betalen en dus is aan het gebruik een einde gekomen. De gemeente vreest daarnaast dat ook andere maatschappelijke organisaties die gebruikmaken van de MFA door de hogere huurprijzen in de problemen komen. De gemeente heeft ons gelet daarop enkele vragen gesteld. Wij zullen in deze notitie de volgende vragen beantwoorden:

- (a) Wat is de reikwijdte van de zorgplicht van de gemeente om huisvesting voor sportonderwijs te verzorgen en heeft de gemeente daaraan voldaan?
- (b) Wat is de juridische positie van de gemeente op basis van de overeenkomst en welke positie kan zij innemen?

Wij concluderen dat het aannemelijk is dat de gemeente aan haar zorgplicht voor onderwijshuisvesting heeft voldaan door een subsidie te verstrekken ten behoeve van de stichting en eerste inrichting van de sportzaal. De zorgplicht gaat thans echter naar onze mening niet zover dat de gemeente nu ook gehouden is tot het vergoeden van de sportzaalhuur aan Nuborgh.

Contractueel heeft de gemeente naar ons oordeel ook geen verplichtingen om nog (meer) bij te dragen in de exploitatie- of onderhoudskosten van de MFA, al dan niet door bij te springen in gestegen huurkosten van de gebruikers. Wel zijn partijen nog verenigd in hun samenwerking op grond van de bij aanvang van het project gesloten samenwerkingsovereenkomst. De ontstane situatie raakt niet alleen de samenwerking tussen Moliyn, Landstede en Nuborgh, maar tevens de belangen van de gemeente, die zij met de samenwerkingsovereenkomst en de op grond daarvan betaalde subsidies heeft beoogd te borgen. De gemeente heeft de samenwerkingsovereenkomst met een looptijd van 30 jaar immers gesloten om invulling te geven aan enerzijds haar zorgplicht voor onderwijshuisvesting en anderzijds het beschikbaar stellen van betaalbare huisvesting voor maatschappelijke organisatie. Partijen hebben afspraken gemaakt over de langjarige exploitatie en daarop zijn ook de subsidies gebaseerd.

Hoewel het niet zo ver gaat dat met de nu aangekondigde huurprijsstijging sprake lijkt dat een van partijen tekortschiet in haar verplichtingen, is op grond van de samenwerkingsovereenkomst naar ons oordeel wel te betogen dat de gemeente meer regie gaat voeren ten einde de ontstane situatie binnen de samenwerking op te lossen, bijvoorbeeld doordat partijen met elkaar (en een mediator) in gesprek gaan om het gezamenlijk belang van partijen bij hun samenwerking rondom de MFA te herstellen.

2. Feiten

De gemeente Nunspeet heeft met de Stichting Molijn-De Groot ("Molijn"), de Stichting Landstede ("Landstede") en de Vereniging voor Prot. Chr. Voortgezet Onderwijs op de Noord-West Veluwe ("Nuborgh") in 2005 afspraken gemaakt om het voormalige Veluvine-terrein te herontwikkelen naar een multifunctionele accommodatie (MFA). Het plan omhelsde de stichting van een school in de MFA, waar Nuborgh eigenaar van wordt. De overige ruimten in de MFA zijn bestemd voor maatschappelijke voorzieningen zoals een bibliotheek en theater. Dat gedeelte wordt geëxploiteerd door en is eigendom van een samenwerkingsverband van Molijn en Landstede.

Aanvankelijk zou de sportzaal deel uitmaken van de school als lokaal voor bewegingsonderwijs. Uiteindelijk is daarvan afgezien, zodat de sportzaal ook voor andere doeleinden en door andere partijen gebruikt kan worden. De sportzaal is onder leiding van de eerste instantie voor de school te gebruiken als gymzaal. De sporthal behoort dus tot het gedeelte van de MFA dat door Molijn en Landstede wordt geëxploiteerd.

Partijen hebben afspraken over de financiering, bouw en realisatie van de MFA vastgelegd in een samenwerkingsovereenkomst (2005). De samenwerkingsovereenkomst heeft een looptijd van 30 jaar, ingaande op 30 juni 2005 en derhalve eindigend op 1 juli 2035 (art. 24.1).

Ten behoeve van de bouw en realisatie van de MFA hebben Molijn, Landstede en Nuborgh verscheidene vennootschappen opgericht. Enerzijds is sprake van een samenwerkingsvehikel in de vorm van een CV/BV-constructie waarin Molijn en Landstede participeren. Dit is Veluvine (ook wel Veluvine Nunspeet Beheer C.V., hierna te noemen "Veluvine"). Ten behoeve van de bouwfase hebben de drie partijen ook nog een aparte constructie opgericht, maar die is na realisatie en oplevering van de MFA geliquideerd en thans niet meer relevant.

De gemeente heeft bijgedragen aan dit project door grond te leveren aan Veluvine en Nuborgh. Bovendien heeft de gemeente aan alle drie de partijen subsidies verstrekt. In de samenwerkingsovereenkomst is een financieel model opgenomen (bijlage 7), waarin is aangegeven dat een bedrag van 2 miljoen euro aan Nuborgh is verstrekt onder de noemer "Algemeen". Hoewel dit niet expliciet uit de overeenkomst of het financieel model blijkt, begrijpen wij van u dat dit deel van de subsidie zag op de stichting en eerste inrichting van de sportzaal. Daarnaast heeft de gemeente ten behoeve van de bouw van de MFA nog 5,1 miljoen verstrekt aan Nuborgh en 5,6 miljoen aan Landstede en Molijn.

De samenwerkingsovereenkomst ziet in hoofdzaak op de fase van planontwikkeling en realisatie. Over de exploitatiefase (fase drie) zijn slechts zeer summier afspraken gemaakt (artikel 19 en 20). Voor onderhavig advies is relevant dat afgesproken is dat Veluvine en Nuborgh een gebruiksovereenkomst zullen sluiten ten aanzien van de sportzalen, de grote zaal en horecavoorzieningen. Als uitvloeisel daarvan is (laatstelijk) op 8 juni 2023 een huurovereenkomst gesloten tussen Nuborgh en Veluvine voor de huur van de sportzaal tijdens schooltijden welke overeenkomst eindigde op 31 juli 2024.

Na het aflopen van deze huurovereenkomst, heeft Veluvine Nuborgh een nieuwe huurovereenkomst aangeboden. Deze zag op (ver)huur van een grotere oppervlakte aan

sportaccommodatie dan voorheen. Daarnaast is de huurprijs hoger dan in de voorgaande overeenkomst en er zijn nieuwe bijzondere voorwaarden, waaronder gebruiksbeperkingen. Gelet op de gewijzigde voorwaarden heeft Nuborgh niet ingestemd met de huurovereenkomst, waardoor zij nu geen beschikking heeft over een sportzaal om bewegingsonderwijs te verzorgen.

Voorts is in artikel 20 nog de afspraak gemaakt dat partijen ten aanzien van het beheer van de MFA nadere afspraken maken in een aparte beheersovereenkomst. Onduidelijk is of die overeenkomst tot stand is gekomen, mogelijk alleen met de gebruikers van de MFA. Vooralsnog gaan wij ervan uit dat er geen beheersovereenkomst is gesloten.

Tenslotte is afgesproken dat partijen een Vereniging van Eigenaren (VvE) zullen oprichten en in diens statuten afspraken maken over het groot onderhoud van de MFA.

De samenwerkingsovereenkomst bevat in artikel 25 een mogelijkheid om de overeenkomst aan te passen wegens ingrijpende wijzigingen van de (markt)omstandigheden. Artikel 28 bevat een geschillenregeling.

3. Beoordeling

(a) *Wat is de reikwijdte van de zorgplicht van de gemeente om huisvesting voor sportonderwijs te verzorgen en heeft de gemeente daaraan voldaan?*

De Wet op het voortgezet onderwijs (WVO en thans opgevolgd door de Wet voorgezet onderwijs 2020 (WVO 2020)) geeft de kaders en regels van de zorgplicht van de gemeente voor onderwijshuisvesting.

De bekostiging van het voortgezet onderwijs vindt op grond van de WVO 2020 in beginsel plaats vanuit het Rijk. De Gemeente heeft op grond van de wet echter de zorg voor de planning en financiering van voldoende geschikte ruimte voor onderwijshuisvesting en ook de ruimten voor bewegingsonderwijs alsmede voor de financiering van de eerste inrichting in het voortgezet onderwijs indien zij niet over eigen of voldoende eigen accommodatie beschikt. Het gebruik van de lokalen bewegingsonderwijs door het voortgezet onderwijs is in beginsel de verantwoordelijkheid van de school voor voortgezet onderwijs. De Gemeente komt uitsluitend in beeld als het schoolbestuur geen beschikking heeft over een eigen accommodatie of geconfronteerd wordt met een tekort aan capaciteit.¹

Op grond van artikel 76m van de Wet op het voortgezet onderwijs (WVO oud) en artikel 6.12 WVO 2020 stelt de gemeenteraad bij verordening een regeling vast met betrekking tot de procedure tot verhuur en het medegebruik van ruimten van het onderwijs. Dit artikel is de grondslag voor de Verordening voorziening onderwijshuisvesting gemeente Nunspeet 2015 ("Verordening") van de gemeente Nunspeet. De beleidsregel bekostiging bewegingsonderwijs gemeente Nunspeet 2015 is niet op deze situatie van toepassing. Die regeling ziet immers niet op voortgezet onderwijs.

In het voortgezet onderwijs hebben veel scholen een eigen gymnastiekaccommodatie. De stichtings- en eerste inrichtingskosten zijn dan in het verleden al volledig door het Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen vergoed. De vergoeding voor de totale materiële instandhouding is opgenomen in de lumpsumvergoeding, die de scholen van het Rijk ontvangen.

Indien een school voor voortgezet onderwijs geen eigen gymnastiekaccommodatie heeft of - gezien het aantal te verzorgen uren - meer ruimte nodig heeft, kan de school hiervoor een

¹ Handboek Huisvesting bewegingsonderwijs, KVLO 2019.

aanvraag indienen bij de gemeente. Naast nieuwbouw of uitbreiding van gymnastiek-accommodaties kan de gemeente de school voor voortgezet onderwijs de mogelijkheid bieden tot medegebruik of huur van een gymnastiekaccommodatie.

Ten aanzien van de bekostiging en normbedragen vermeldt de verordening (overeenkomstig de modelverordening van de VNG) in bijlage IV, onderdeel E.4 onder 'Medegebruik/huur van een niet-eigen voorziening' echter niet meer dan dat bewegingsonderwijs ook mogelijk is in een bestaand lokaal bewegingsonderwijs door middel van huur van een gebouw van een commerciële exploitant. De Verordening geeft geen aanwijzing wie de huurlasten dan dient te dragen.

Hoewel in deze situatie niet van toepassing, kan wellicht wel enige steun gevonden worden in de Beleidsregel bekostiging bewegingsonderwijs gemeente Nunspeet 2015 ("Beleidsregel"). Hierin wordt namelijk bepaald dat als een school voor basisonderwijs gebruik maakt van een lokaal bewegingsonderwijs van een derde en het college deze investering niet heeft gefinancierd, het college aan de commerciële exploitant de huurprijs vergoedt die is onderverdeeld in een vergoeding voor stichtingskosten en materiële instandhouding. Een basisschool heeft dus kennelijk geen recht op vergoeding van de huurkosten indien de gemeente het lokaal voor bewegingsonderwijs heeft gefinancierd.

Kortom, uit de Verordening is niet duidelijk af te leiden of de zorgplicht van de gemeente zo ver gaat dat zij de huur van de sportzaal aan Nuborgh zou moeten vergoeden. In de Verordening van de gemeente staat niet expliciet dat zij vrijgesteld is van vergoeding van de huurkosten van een school die een sportzaal van een derde huurt, indien zij heeft bijgedragen aan de stichtingskosten van de sportzaal. Het lijkt ons echter zeer goed verdedigbaar om te stellen dat de gemeente door het bijdragen aan de stichtingskosten van de sportzaal en door de samenwerkingsovereenkomst aan te gaan, heeft voldaan aan haar zorgplicht om een lokaal voor bewegingsonderwijs te verzorgen. Nuborgh zal de huurlasten dan uit haar lumpsum rijksbijdrage dienen te betalen. Deze conclusie stemt overeen met het bepaalde in de Handreiking Bewegingsonderwijs van het Kenniscentrum Ruimte-OK.²

Het feit dat partijen in een impasse zijn geraakt over het gebruik van de sportzaal maakt ons oordeel niet anders. De impasse wordt in feite vooral veroorzaakt doordat in de samenwerkingsovereenkomst geen duidelijke en uitgewerkte regeling is opgenomen voor de verhuur van de sportzaal aan Nuborgh en doordat er geen richtlijnen voor de huurprijzen zijn opgenomen. Daar komen we echter zo nader op terug.

Gelet op bovenstaande concluderen wij dat er geen grondslag is om een aan te nemen dat de gemeente haar zorgplicht heeft verzuimd.

² Zie <https://www.ruimte-ok.nl/sites/default/files/2023-09/Handreiking%20bewegingsonderwijs%20September%202023.pdf>. Hierin wordt geschreven: "Voor het VO geldt dat de gemeente de huur (in verband met de stichtingskosten) betaalt voor zover de gemeente niet heeft bijgedragen in de stichtingskosten. Voor de materiele instandhouding betaalt het VO zelf een bijdrage. [...] Voor alle gymzalen die zijn gebouwd door of met geld van de gemeente geldt, dat de gemeente de financiële middelen voor de bouw en de eerste inrichting beschikbaar moet stellen. Dit gebeurt vanuit de zorgplicht voor onderwijshuisvesting van de gemeente. De juridische eigenaar is tevens verantwoordelijk voor veilig en deugdelijk materiaal in de sportzaal en de vervanging daarvan."

(b) *Wat is de juridische positie van de gemeente op basis van de samenwerkingsovereenkomst en welke positie kan zij innemen?*

De gemeente heeft zich op grond van de samenwerkingsovereenkomst verplicht om gronden ten behoeve van de bouw van de school en MFA te leveren aan Nuborgh respectievelijk Veluvine. Daarnaast heeft zij zich ertoe verplicht om subsidies te verstrekken als bijdrage in de stichtingskosten van beide gedeelten. Afgaande op de bepalingen van de samenwerkingsovereenkomst heeft zij – nu de school en de MFA zijn gerealiseerd, opgeleverd en in gebruik zijn genomen – in beginsel geen rol meer in de exploitatie van de MFA (inclusief sportzaal) en laat zij dit over aan Molijn, Landstede en Nuborgh.

Tussen deze partijen is echter een impasse ontstaan over (de kosten van) het gebruik van de sportzaal. Door de impasse wordt de sportzaal niet voor bewegingsonderwijs gebruikt en heeft Nuborgh geen lokaal bewegingsonderwijs tot haar beschikking. Hierdoor wordt in ieder geval vanuit het gemeentelijk belang de nuttige werking van de samenwerkingsovereenkomst ondermijnd. Dit raakt niet alleen de samenwerking tussen Molijn, Landstede en Nuborgh, maar tevens de samenwerking met de gemeente, die nog steeds een contractspartij is. De gemeente heeft de samenwerkingsovereenkomst immers gesloten om invulling te geven aan haar zorgplicht voor onderwijshuisvesting.

De ontstane situatie lijkt mede het gevolg van het feit dat er feitelijk nauwelijks invulling is gegeven aan het bepaalde in artikel 20 van de samenwerkingsovereenkomst. Het feit dat partijen geen aparte beheersovereenkomst hebben gesloten lijkt in dit verband nog wezenlijker dan het feit dat de eigenaren van het gebouw geen vereniging van eigenaren (VVE) hebben opgericht. Weliswaar lijkt de huidige situatie het gevolg van een tekort in de voorziening voor de kosten van groot onderhoud, maar aangenomen mag worden dat waar partijen in een VVE daar gezamenlijk voor hadden gedragen, zij nu toch ook die kosten ieder voor zich voor het eigen gedeelte van de MFA hebben te dragen, al dan niet op basis van gevormde voorzieningen.

Het had voor de hand gelegen dat partijen in de aparte beheersovereenkomst afspraken hadden gemaakt over de kaders waarbinnen onder meer de terbeschikkingstelling van ruimten aan elkaar beoordeeld zou moeten worden. Bijvoorbeeld zou daarin opgenomen kunnen zijn dat het huurprijsniveau voor de sportzaal gelijkgesteld werd met de vergoeding die de gemeente betaalt in het geval van medegebruik van een lokaal voor bewegingsonderwijs, welke normaal gesproken gebaseerd is op een klokuurvergoeding. Voorts lijkt het voor de hand gelegen te hebben dat de gemeente nog nadere afspraken had gemaakt over de terbeschikkingstelling van de sporthal en in het geval Veluvine de exploitatie daarvan zou dreigen te staken, de gemeente daar tenminste zeggenschap in had, gegeven het feit dat zij de stichtingskosten heeft betaald. Met andere woorden, weliswaar geldt voor de sportzaal niet een economisch claimrecht van de gemeente, maar het was niet onredelijk geweest indien de gemeente een soortgelijke contractuele regeling had afgesproken.

Wat hier verder ook van zij, geconcludeerd moet worden dat de gemeente op grond van de samenwerkingsovereenkomst geen - in verband met de sportzaal - afdwingbare verplichtingen op zich heeft rusten, maar evenmin rechtstreekse aanspraken heeft op de andere drie partijen ter zake. Dit afgezien van het feit dat in artikel 20 partijen zich jegens elkaar hebben verplicht om nadere afspraken te maken over het beheer.

Tegelijkertijd moet echter vastgesteld worden dat de samenwerkingsovereenkomst nog niet is beëindigd en een looptijd heeft van 30 jaar tot in ieder geval 2035. Op grond daarvan kan en mag aangenomen worden dat partijen de gezamenlijke verantwoordelijkheid houden voor de exploitatie van het gebouw en de daarin opgenomen voorzieningen tot het einde van de looptijd en daarmee ook voor het maken van afspraken over het beheer.

De gemeente heeft (overigens evenals de andere partijen) nog steeds belang bij de bestaande samenwerking. Immers, de gemeente heeft met de samenwerkingsovereenkomst en in het bijzonder de aanzienlijke financiële subsidies die zij ter beschikking heeft gesteld, willen voorzien in een adequaat en betaalbaar voorzieningenniveau voor enerzijds het bewegingsonderwijs van de leerlingen van Nuborgh en anderzijds de huisvesting van maatschappelijke voorzieningen binnen de gemeente. Op het moment dat de huurprijs eenzijdig door Veluvine zou worden verhoogd, waardoor dit belang in het geding komt, komt daarmee tevens het door de gemeente met de samenwerking beoogde belang in het gedrang. Ter zake van de sportzaal geldt in feite hetzelfde voor Nuborgh, die immers bij aanvang van het project nadrukkelijk ermee heeft ingestemd dat de sportzaal geen onderdeel wordt van de onderwijshuisvesting, maar onderdeel wordt van de MFA. Dat blijkt uit het e-mailbericht van ^{5.1.2e} van 22 april 2004.

Er vanuit gaande dat de huurverhoging is gekomen vanwege een wijziging van omstandigheden ten opzichte van de start van de overeenkomst in 2005, lijkt een beroep op artikel 25 van de samenwerkingsovereenkomst mogelijk. Dit artikel over "gewijzigde omstandigheden" ziet namelijk op een ingrijpende wijziging van de omstandigheden waaronder de overeenkomst is gesloten (waaronder, maar niet beperkt tot, een aantal met name in de bepaling opgenomen voorbeelden van die omstandigheden). Ingeval naar het oordeel van een van de partijen van dergelijke ingrijpende omstandigheden sprake is, verplicht het artikel partijen er gezamenlijk toe om in onderling overleg tot een voor partijen aanvaardbare aanpassing van de rechtsverhouding te geraken, waarbij zij rekening dienen te houden met hun wederzijdse belangen en daarvoor partijen toepasselijke regelgeving, waaronder voor Nuborgh de WVO.

Indien dat overleg niet tot overeenstemming leidt en ook overigens indien sprake is van een geschil tussen partijen, komt vervolgens (ook zelfstandig) een beroep doen op artikel 28 van de samenwerkingsovereenkomst, die partijen verplicht hun geschillen op te lossen met behulp van mediation.

4. Hoe verder?

Als partij bij de samenwerkingsovereenkomst, die nog niet ten einde is, komt naar ons oordeel de gemeente een beroep toe op enerzijds de verplichting om een beheersovereenkomst te sluiten en anderzijds de verplichting vanwege gewijzigde omstandigheden met elkaar te overleggen.

Overwogen zou kunnen worden dat de gemeente de andere partijen benadert op de grondslag dat vanwege de ontstane situatie haar belang bij de samenwerkingsovereenkomst in het gedrang komt. Daarbij hoeft de gemeente nog geen standpunt in te nemen aan welke partij dat verwijtbaar zou zijn. Vooralsnog is immers niet zozeer van belang om vast te stellen of het standpunt van Veluvine dan wel dat van Nuborgh juist of onjuist zou zijn. Volstaan kan worden met de constatering dat vanwege de nu ontstane situatie en het feit dat de overeenkomst (waarschijnlijk met name door het niet sluiten van een beheersovereenkomst) niet voorziet in deze situatie, er nader voorzien zal moeten worden in de rechtsverhouding tussen partijen. Gegeven het feit dat de gemeente een aanzienlijke financiële bijdrage heeft gedaan in de stichting van de MFA en de beoogde looptijd van de samenwerking nog niet is beëindigd, heeft en behoudt de gemeente er belang bij om van de andere partij te vorderen in die onvoorziene rechtsverhouding te voorzien.

Praktisch gesproken lijkt daarbij van belang dat partijen (tegen de achtergrond van de wettelijke kaders, vooral ingegeven vanuit de onderwijswetgeving) met elkaar het gesprek aangaan om alsnog te komen tot een beheersovereenkomst waarbij nadere invulling wordt gegeven aan de kaders die over en weer gehanteerd worden bij het (mede)gebruik van de MFA.

5. Conclusie

Wij concluderen dat het aannemelijk is dat de gemeente aan haar zorgplicht voor onderwijshuisvesting heeft voldaan door een subsidie te verstrekken ten behoeve van de stichting en eerste inrichting van de sportzaal. Wij zijn niet van mening dat de zorgplicht tevens strekt tot het vergoeden van de sportzaalhuur aan Nuborgh.

Door de ontstane impasse wordt de sportzaal niet meer gebruikt voor bewegingsonderwijs. Dit raakt niet alleen de samenwerking tussen Moliyn, Landstede en Nuborgh, maar tevens het belang van de gemeente bij de samenwerking. De gemeente heeft de samenwerkingsovereenkomst immers gesloten en de financiële bijdragen gedaan om invulling te geven aan haar zorgplicht voor onderwijshuisvesting en maatschappelijke activiteiten. Indien die ten gevolge van gestegen huurprijzen in het gedrang lijkt te komen, raakt dat het belang van de gemeente bij de overeenkomst. Daarmee kan de gemeente in ieder geval afdwingen dat partijen met elkaar in overleg treden en trachten tot nadere afspraken te komen. Mocht een dergelijke oplossing in overleg tussen partijen onmogelijk blijken, dan zou de gemeente ook nog een beroep kunnen doen op mediation om onder leiding van een onafhankelijke derde alsnog tot een voor alle partijen aanvaardbare oplossing te geraken.

Legenda toegepaste uitzonderingsgrondslagen

In dit document zijn gegevens definitief geanonimiseerd op grond van:

Wet	Artikel	Omschrijving	Pagina's
Wet open overheid	Art. 5.1 lid 2 sub e	De eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer	1, 6